

РЕШЕНИЕ

№ 10070

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **12517** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. В. И. срещу заповед № 513з-11938/04.11.2024г. на началника на директора на Столична дирекция вътрешни работи, с която му е наложено наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна и неправилна, поради нарушаване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона – чл. 146, т. 2, 3, 4 и т. 5 от АПК. Твърди, че не е спазена установена форма на чл.210, ал.1 от ЗМВР. В оспорения акт не е посочено мястото на твърдяното нарушение и липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено. Единствено се сочи, че И. И. е бил назначен наряд като АП-72/71 и са описани две различни проверки на МПС-та и водачи, които били извършени в различни часове. В тази връзка се подчертава, че посочване на място на извършване на нарушението е свързано с установяване на релевантните за спора факти, липсата на които го поставят в невъзможност да узнае всички съставомерни елементи на вмененото му нарушение, както и да се защити пълноценно. Твърди се, че в заповедта изобщо не е посочено с профила и паролата на кой от двамата служители е извършена конкретна проверка чрез РСОД на водача на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и на пътника в лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] - така, че да се установи, че именно И. И. не е изпълнил задължението си по чл. 62, ал. 7 от Инструкция 8121з-749/20.10.2021г. Недопустимо е проверката да бъде срещу няколко лица, както и съгласно чл.205 от ЗМВР не може да

се извършва проверка при съвместна, задружна дейност на няколко служители. Допълва, че дисциплинарно-наказващият орган е допуснал съществено нарушение на чл. 206, ал. 2 и ал. 4 от ЗМВР. Счита, че в оспорения акт липсва установяване и обсъждане на настъпване на каквито и да било реални, фактически последици. Твърди, че липсата на изложени обстоятелства, при което е извършено нарушението, водят и до необоснованост на изводите относно вината на служителя. Излага доводи, че АНО не е извършил каквато и да е преценка дали е било налице обективна възможност за отпечатването на документите. Добавя, че не става ясно дали на посочената дата служителите изобщо са разполагали с мобилен принтер, на който евентуално биха могли да отпечата електронните фишове. Счита, че дори и да се приеме, че е извършил нарушението, то същото е маловажно по смисъла на чл.198, ал.2 вр.. ал.1 от ЗМВР. Сочи, че налагането на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца се явява необосновано тежко и несъразмерно с оглед постигане целите на закона, още повече, че наказанието се налага почти 1 година след твърдяното извършване на нарушението. Допълва още, че дисциплинарно-наказващият орган е допуснал съществено нарушение на чл.13, ал.6 и ал.7 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021г. и на чл.206, ал.1 от ЗМВР. Иска отмяна на оспорената заповед, както и присъждане на разноски. В съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя представя отговор на ответника по друго дело, в който се съдържа заповед, в която има изрично признание, че системата АИС - Пътна полиция не е била въведена в редовна експлоатация. Била е в тестова среда.

Представя и писмени бележки, с които поддържа вече изложените съображения. С тях се твърди още, че от събраните доказателства в административната преписка и в съдебното производство не са установява нито една от предпоставките, визирани в чл.62, ал.7 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2021г. за реда и организация за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение. Изложено е, че на процесната дата И. В. И. е бил назначен да изпълнява патрулно-постова дейност, а не дейност по контрол на пътното движение. Посочено е, че към процесния период на 01 РУ са били предоставени експериментално едва няколко таблета, без ясни указания кога и в какви случаи да бъдат използвани, с оглед функционалните задължения на служителите извършващи патрулно-постова дейност. На следващо място излага, че са налице безспорни доказателства, че инсталираната на таблетите АИС „Пътна полиция“ към процесния период не е била въведена в редовна експлоатация, а е била още в тестова среда. Счита, че изложените обстоятелства недвусмислено свидетелстват, че наказващият орган не е изпълнил императивното си задължение по чл.206, ал.4 от ЗМВР да събере и оцени всички доказателства от значение за изясняване на обективната истина. Твърди, че е налице и нарушение на правото на защита на служителя, тъй като същият не е запознат с изготвеното от началника на отдел „Човешки ресурси“ становище.

Ответникът – директорът на СДВР счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представя писмени бележки, в които излага, че на жалбоподателя е предоставена възможност да осъществи правото си на защита по чл.207 от ЗМВР, доколкото служителят е запознат със заповедта за проверката, както и със справка № 4332р-84095/25.10.2024г. за резултатите от извършената проверка. Дадена му е възможност да даде допълнително обяснения по случая. Счита, че не е нарушено

правото на защита на жалбоподателя, като той е реализирал в пълен обем своите права, участвайки в дисциплинарната проверка. На основание чл.206, ал.2 от ЗМВР, при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици. Дисциплинарно наказващият орган е съобразил, че от нарушението не са настъпили вредни последици, отчитайки обстоятелството, че е извършено по време на служба.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ – СДВР.

Поводът за извършване на проверка е изготвен доклад № 4575р- 1073/28.05.2024 г. от дирекция „Инспекторат“ – МВР, за резултатите от извършена проверка по указание на прокурор от СГП, подробно отразени в постановление вх. № 457500-181/22.02.2024г. по ДП № 44/2024 г. на СО –СГП, пр.пр. № 798/2024г. на СГП. В изпълнение на указанията е извършена проверка в 01 РУ-СДВР и отдел „Пътна полиция“– СДВР за периода от 01.11.2023г. до 02.02.2024 г. относно дейността на нарядите на служители от ОПП – СДВР, в чийто състав са включени младши инспектор З. Х. и младши инспектор П. Д. и от нарядите на 01 РУ – СДВР, в състава, на които са включени младши инспектор К. С. и младши инспектор Й. И..

Първоначално е била извършена проверка за периода от 01.11.2023 до 31.12.2023г., като резултатите са обективирани в докладна записка № 4575р-784/11.04.2024г. по описа на дирекция „Инспекторат“ - МВР. Впоследствие е извършена проверка за периода от 01.01.2024г. до 02.02.2024г., като резултатите отново били обективирани в доклад № 4575р-1073/28.05.2024г., в който са установени допълнителни и нови данни за извършени нарушения на служебната дисциплина.

Посочено е, че Й. И. в качество на командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР на 15/16.12.2023г. (нощна смяна), съгласно ежедневната ведомост № 225р-44993/23.11.2023г., съвместно с младши инспектор Й. И. са били назначени в наряд като АГ1-72/71, за извършване на дейност по контрол на пътното движение, за времето от 19:00 ч. до 07:00 ч., със служебен, автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . От информационна карта за дейността на наряда № 438389 и доклад за проверени лица и превозни средства, било установено, че около 00:15 ч. на 16.12.2024 г., полицейските служители от 01 РУ - СДВР са извършили проверка на водач на лек автомобил, установен като Е. Н.. Съгласно Справка за невръчени електронни фишове на проверени лица от нарядите и разпечатки от системните журнали на Автоматизирана информационна система „Пътна полиция“ (АИС ПП) и Автоматизирана информационна система Административно-наказателна дейност (АИС АНД), се установило, че Н. има 1 брой невръчен електронен фиш № К/6507844, издаден за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл.21, ал. 1 от ЗДвП, за което на основание чл.189. ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП на водача е наложена глоба в размер на 100 лв. В справката от журналите на АИС АНД е отразена дата на връчване на посочения фиш 03.01.2024 г., което означава, че същият не е бил връчен към дата 16.12.2023 г., когато е извършена полицейската проверка, а е бил връчен на по-късен етап (повече от 2 седмици по - късно).

Около 02:20 ч. на същата дата, полицейските служители от АП-72/71 са извършили проверка и на лек автомобил марка „А.“, модел „А 6“, с рег. [рег.номер на МПС] .

Водачът на автомобила е бил установен като А. Б.. Видно от доклада за проверени лица и превозни средства, в проверявания автомобил се е намирал и пътник, установен като Н. Г.. При извършената полицейска проверка, служителите на 01 РУ - СДВР са установили чрез справка в радиостанция за отдалечен достъп (РСОД), че на пътника Н. Г. има издаден 1 брой електронен фиш № К/7993695 (издаден за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 3 от ЗДвП на водача е наложена глоба в размер на 200 лв.), който не е връчен, като въпреки това, служителите не са предприели действия да връчат фиша на санкционирания гражданин. В справката от журналите на АИС АНД е отразена дата на връчване 03.01.2024 г., което се явява след датата на извършената полицейска проверка.

В заключение е посочено, че на 15/16.12.2023г. (нощна смяна) по време на наряда за времето от 19:00 ч. до 07:00 ч. на територията обслужвана от 01 РУ-СДВР, младши експерт И. И. като част от екипа на АГТ-72/71 е следвало да предприеме действия по отпечатването на 1 бр. фиш, регистрирани в системата на АИС АНД на водача Е. Н. и 1 бр. електронен фиш, регистриран в системата на Н. Г., но не го е направил, въпреки че фишовете са били отбелязани в системата като невръчени.

По делото е представена справка с № 4332р-84095/25.10.2024г. по описа на ОПП - СДВР относно извършена проверка по заповед № 513з-4804/07.05.2024г., изменена и допълнена със заповед № 513з-6941/01.07.2024г., издадена на основание чл. 205, ал.2 от ЗМВР, във вр. с получени данни за извършено дисциплинарно нарушение от служители на СДВР.

На служителя е предоставена възможност да упражни в пълен обем правото си на защита по чл. 205, ал. 3, чл. 207, ал. 11, вр. ал. 8, т. 1, пр. 1 от ЗМВР и чл. 44, ал. 4 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г., за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, като на 27.05.2024 г. младши експерт И. И. се е запознал със заповед № 513з-4804/07.05.2024 г. на директора на СДВР, с която е образувана проверката.

На основание чл.34, ал.1 и ал.2 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. за дисциплинати и дисциплинарната практика в МВР, на служителя И. И. с връчена покана рег. № 4332р-84106/26.10.2024 г. за запознаване със справка рег. № 4332р-84095/25.10.2024 г. и материалите от извършената проверка и даване на писмени обяснения или възражения, адресирани до дисциплинарно наказващия орган - директора на СДВР, с цел спазване на изискванията на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР и осигуряване на служителя на възможност да упражни правото си на защита.

По т. 6 от същата справка (л.41 от нея), в частта за предложението на дисциплинарната комисия, на мл. експерт И. В. И. - командир на отделение в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ при СДВР, за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 ЗМВР "неизпълнение на служебни задължения", за което съгласно чл.200, ал.1, т.11 - "неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители" от ЗМВР, да се наложи дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

На 27.10.2024 г., младши експерт И. се е запознал със справка № 4332р-84095/25.10.2024 г. и материалите от административната преписка по извършената проверка, като в тази връзка е депозирал писмено обяснение, адресирано до дисциплинарно наказващия орган с рег. № 4332р-84168/28.10.2024 г. В

обяснението си, служителят заявява, че не е извършвал нарушения на служебната дисциплина. Органът е приел писмените обяснения за непълни и противоречащи на събраните в хода на проверката писмени доказателства.

В обжалваната заповед се е позовал на установеното със Справка № 4332р-84095/25.10.2024г. по описа на СДВР и материалите от извършената проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР. Взел е предвид тежестта на нарушението на настъпилите от него вредни последици (не е изпълнил разпоредбата на чл. 62, ал. 7 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение: „при установяване на невръчен електронен фиш на проверяваните лица, полицейски орган отпечатва същия чрез мобилно печатащо устройство и предприема действия за връчването му...“ като по този начин се ограничава и забавя възможността за събиране на задълженията от санкционирания водач), обстоятелствата, при които е извършено (по време на служба), формата на вината (деянието е виновно, с форма на вина небрежност – не е изпълнил разпореденото в Инструкция № 8121з-749/20.10.2014), цялостното поведение на служителя (кадрова справка 513р-60372/12.06.2024 г.).

Отчел е, че по време на службата си жалбоподателя е бил награждаван 4 пъти както и че не са му налагани дисциплинарни наказания.

В заключение е приел, че младши експерт И. В. И. - командир на отделение в група „Охрана на -обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ при СДВР на основание чл. 204, т.3 от ЗМВР, чл. 194, ал. 2, т. 1, предложение първо от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители" от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР и чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове му е наложил дисциплинарно наказание „ПОРИЦАНИЕ“ за срок от 6 (шест) месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 18.11.24г. срещу подпис, подписана без възражение.

При така установените факти настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, по реда на чл.168, ал.1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл.204, т.1, т. 4 от ЗМВР.

Спазени са установената писмена форма по чл.59 АПК и съдържание за издаване на административен акт - чл.210 ЗМВР, съгласно който заповедта следва да съдържа извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

В заповедта се съдържат посочените факти, видно от установеното по-горе. Отражено е, че заповедта е издадена вследствие на установената и описаната фактическа обстановка. Детайлно са описани времето, както и в какво се изразява нарушението според наказващия орган.

Посочено е, че е извършено нарушение по чл.194, ал.1 и ал.2, т.1 ЗМВР, която норма предвижда неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители. Видно от заповедта, ясно и точно е посочено с кое деяние, какво точно нарушение на служебната дисциплина е прието, че е извършено, като действително.

Действително, не е посочено изрично точното място на твърдяното нарушение, но то може да се изведе по логичен път, предвид това, че е посочено, че жалбоподателят е бил „в наряд“ като АР-72/71. Независимо от това, непосочването на мястото не би било съществено процесуално нарушение доколкото то не би имало значение за извода за съставомерност на нарушението и оттам – да затрудни или да лиши жалбоподателя от правната възможност да се защити.

Не споделя твърдението в жалбата, че липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Те са подробно описани и имат значение за съставомерността на нарушението.

Действително, в заповедта изобщо не е посочено с профила и паролата на кой от двамата служители е извършена конкретна проверка чрез РСОД на водача на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и на пътника в лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС]. Същевременно се сочи, че жалбоподателят е бил част от екипа на АП-72/71 и като такъв би следвало да носи отговорност за описаните деяния.

Съдът намира, че при издаването на заповедта са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР. При издаването ѝ ответникът е спазил двумесечният срок по чл.195, ал.1 ЗМВР, който започва да тече от момента, в който дисциплинарно наказващият орган се е запознал с всички относими факти и обстоятелства и относно нарушителя и извършеното от него дисциплинарно нарушение.

Съгласно чл.206, ал.1 ЗМВР дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В конкретния случай, видно от установеното, жалбоподателят е имал възможността да представи писмени обяснения.

По отношение на твърдението, че е недопустимо проверката да бъде срещу няколко лица, както и съгласно чл.205 от ЗМВР не може да се извършва проверка при съвместна, задружна дейност на няколко служители. Настоящият състав намира, че нормата на чл. 205 ЗМВР не съдържа такава забрана. Същевременно, ако при така извършена проверка би могло да се направи извод за индивидуалната отговорност на служителя /каквото е процесния случай/, то не следва да се приеме, че е налице нарушение на чл. 205 ЗМВР.

По отношение извършване на проверката съдът намира, че съобразно изискването на чл. 206, ал. 4 ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е провел пълно и всестранно изследване на фактическата обстановка и е достигнал до съответните изводи.

С оглед на изложеното следва да се направи извод, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не са допуснати нарушения, ограничаващи правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Видно от заповедта, в нея се сочи, че нарушението следва да се счита установено въз основа на справка № 4332р-84095/25.10.2024 г. и материалите на проверката, образувана със заповед № 513з-4804, изменена и допълнена с две други заповеди. Проверката е по повод постъпил доклад от 28.5.2024 г.

На стр. 13 от доклада /л.86 от делото / съдът констатира, че е прието, че спрямо жалбоподателя – И. В. И. – командир на отделение в група „Охрана на обществен ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ-СДВР, тъй като описаните в докладна записка № 4575р-784/11.4.2024 г. нарушения не са свързани пряко с тези служители.

На стр. 41 от доклада се съдържа описаната в заповедта и посочена по-горе фактическа обстановка относно извършване на нарушението, а именно, при извършване на проверка на двама водачи, не са връчени фишове, издадени преди проверката.

Същевременно обаче съдът, като обсъди представените доказателства, намира, че не може да се направи извод, при наличие на такова деяние, за извършване на нарушение на трудовата дисциплина. Това е така доколкото ответникът, чиято е доказателствената тежест в това производство и тя му бе указана, бе задължен да представи доказателства, че за осъществяване на наряда на процесната смяна, на жалбоподателя са били зачислени необходими за връчване технически средства. Това се потвърждава и от представената разпечатка от информационната система, озаглавена „Наряд“.

От показанията на свидетеля Й. Б. И. също така се установява, че за процесния период е бил назначен заедно с жалбоподателя наряд. Той сочи, че за този период системата е била тестова. Не е извършвано обучение за работа с нея /в този смисъл не са представени и от ответника доказателства/.

Дисциплинарната отговорност на служителите се реализира при наличие на виновно противоправно деяние.

Административният орган следва да докаже, че служителят виновно(умишлено или по непредпазливост в двете й форми- небрежност и самонадеяност) е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал.2 от ЗМВР. В процесния случай настоящият състав намира, че не може да се направи такъв извод.

На следващо място, процесната заповед е издадена и в нарушение на разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР. Съгласно чл. 197, ал. 3 дава възможност на дисциплинарно наказващият орган да наложи на служителя едно наказание, при наличието на две едновременно установени дисциплинарни нарушения, какъвто е и конкретния случай, но след като определи конкретно наказание за

всяко едно от тях. В

В конкретната хипотеза липсва индивидуализиране на предвиденото от закона дисциплинарно наказание за конкретно посоченото дисциплинарно нарушение, а дисциплинарно наказващият орган е цитирал законовата разпоредба. Липсата на индивидуализация на всяко едно от наказанията, преди определяне на общо такова, сочи нарушение на разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР.

По така изложените мотиви, настоящият състав на съда счита, че при издаване на заповедта са били допуснати съществени нарушения на административно производствени правила, които самостоятелно обуславят нейната незаконосъобразност.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноси в размер на 810 лв., представляващи 10 лв. заплатена държавна такса и 800 лв.– заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представен договор за правна помощ и процесуално представителство. По възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от ответника, съдът счита същото за неоснователно, предвид размерът на адвокатския хонорар, който е договорен в минимален размер, съгласно чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 21–ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И. В. И., ЕГН [ЕГН] заповед № 513з-11938/04.11.2024г. на директора на Столична дирекция вътрешни работи, с която му е наложено наказание „Порицание“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на И. В. И., ЕГН [ЕГН], разноси в размер на 810 /осемстотин и десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 изречение последно от ЗМВР.